

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan **večer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemarnost v domačem taboru.

II.

Znano je, da nemški poslanci porabijo vsako priliko za interpelacije, bodisi da se jim gode krivice glede na imenovanja uradnikov ali pa prepovedi društvenih shodov ali celo glede na konfiskacije kakega govora ali pa tudi glede na zadeve, katerim je pogostoma podstava — gola govorica. Iz vsega tega je posneti, da nemški zastopniki vsakakor strogo čujejo nad pravicami svoje narodnosti, če tudi sami vedo, da mnogokrat prekoračijo meje dostojnosti in — pravičnosti. O slovanskih zastopnikih pa ni bilo še slišati, da bi snovali interpelacije brez najtehtnijih uzrokov; pač pa se je na pr. slovanski narod po pravici pritoževal že mnogokrat, da opuščajo ravno oni interpelacije v prevažnih zadevah. Navedimo samo jeden analogen primer. V Pragi je prepovedala vlada iz tehničnih uzrokov neki shod nemškega rokodelskega društva, v tem ko ni imela povoda, da bi na pr. zabranila zbere čeških enakih društev. Nemški poslanci so takoj interpelovali v državnem zboru vlado zastran nejednakega postopanja.

S Primorskega je znano, da so delali v Gorici slovanskemu delavskemu društvu največe zapreke, da so lahoni, kakor so pokazale dotične sodnijske obravnave, celo grozili z napadi na življenje onih, ki bi se udeležili namerjavanega shoda, in da je vlada konečno zabranila blagoslovljenje zastave imenovanega društva.

Stvari so bile in so do današnjega dne take, da zaslužijo natančnega razkritja v državnem zboru. Ali državnozbornski zastopnik goriških Slovencev ni imel še časa, da bi čez leta in leta stavil tako interpelacijo v državnem zboru, in nasledek je ta, da smejo iredentovski listi zasmehovati neblagoslovljeno zastavo slovanskega društva in isto društvo samo, kedar koli razpravljajo vedenje laških društev.

Taka nemarnost se sama sodi, in škodo ima pa konečno v vseh posledicah jedino — slovanski narod.

Primorski slovanski listi beležijo nepostavna dejanja zlasti onih občinskih zastopov, kjer italijanske večine gospodujejo in strahujejo dejanske

večine slovanskega prebivalstva. Hrvatska „Sloga“ v Trstu beleži z debelimi črkami teden za teden po več let jedne in iste nepostavnosti. Kje so slovanski poslanci, ki bi interpelovali vlado zaradi takih nepostavnosti? In pomisliti je, da primorski slovanski listi ne morejo povedati vsega, kakor se vrši v resnici, ker bi jih drugače brali in jih berejo v preveliki odkritosti jedino državni pravniki. Saj še „Slovanski Narod“ je v nevarnosti, kedar opisuje po dejanskih razmerah dogodka s Primorskega. Tu bi se pomagalo jedino s primernimi interpelacijami.

Tu ni izgovorov, kakor obsojujejo sedaj možatega zastopnika s Štajerskega, vrednega naslednika pokojnemu Raiču. Na Primorskem se ponavljajo stvari in dogodki, in slovanski narod v celokupnosti bi moral odločno zahtevati, da se slovanski poslanci zjedinijo za raznotere naloge ter da spravijo mej svet, česar ne more ne narod sam kot tak in ne njegova glasila.

Radovedni smo v resnici, kako si bodo take in jednake naloge razdelili slovanski državni poslanci sedaj, ko pride budgetna razprava na vrsto v državnem zboru. Radovedni smo, ali se bodo zjedinili za važne naloge, in ali bodo morda pojedinci morali prositi zastopnikov drugih slovanskih oddelkov, da se jim pridružijo v podporo interpelacij in parlamentarne kritike. Bomo videli, ali bo tudi sedaj na pr. dr. Gregor o primorskih državnih poslancih izrekel tako, da se bo nadejal podpore jedino od slovanskih zastopnikov za Trst in Istro, v tem ko je na pr. glede na glasovanje za slovanske napise na bankovcih že naprej vedel, da slovanski poslanec za Goriško pojde ob glasovanji — iz zbornice.

Pa vrnilimo se zopet v domovino. Dandanes je pravo raznih oddelkov v ustavnih državah tako zapleteno, da se izročajo izvršbe tega prava najrajši izučeni strokovnjakom, in v resnici nahajamo v parlamentih in zunaj njih razmerno veliko število odvetnikov ali v obče juristov. Tudi Slovani izbirajo radi odvetnike tudi v javne zastope, in narod se opira na nje, da mu pribore zlasti oni doslej pridržane pravice. Zato se pa isti slovanski narod jako čudi, da ti odvetniki neso nikakor vzgled pra-

vih rodoljubov v lastnih pisarnah. Čujejo se glasovi še celo s Kranjskega, da nekoliko odvetnikov slovanskega rodu nikakor ne uraduje slovanski, in vender imajo ti posredniki mej narodom in javno pravico največ zaslužka od slovanskih strank. Kako se ujema tako postopanje s posli, ki jih narod izroča ravno tej vrsti domačega razumnishva tudi za javne zastope?

Tu je potreben preobrat in razumnishvo po mestih in še bolj na kmetih ima sveto dolžnost, da poučuje preprosti narod, kam naj se obrača in kaj naj zahteva od slovanskih odvetnikov. Ako se priporočajo narodu za javna bremena, naj mu izvršujejo prav tudi ona opravila, zaradi katerih se obrača do njih v zasebnih zadevah.

Zdaj so celo tiskovine na razpolago in ker se ne protivijo sodniki sprejemati slovanskih ulog, je treba domače odvetnike odločno potipati, da začnejo vender tudi oni uradovati slovanski.

Izgovorov tu ne more biti, in ako ne bo imel narod drugih močij proti dosedanemu nenarodnemu odvetniku, potem bo treba agitovati v zmislu, da se takim „rodoljubom“ odtegne vsaka moralna in gmotna podpora. Slišati je, da na Primorskem so začeli celo že židovski odvetniki uradovati na zahtevo tudi slovanski, v tem ko nam prihaja vest, da par slovanskih odvetnikov v Gorici še vedno kaj rado uraduje tudi slovanskim strankam samo po laški. Do kam bo sezala še slovenska nezavest in potrpežljivost?

Nū, to so samo nekatere strani, v katerih se zagrešujemo sami. Da ne poučujemo naroda navzdol intenzivneje, je pri nas stalna napaka, katere nočemo tukaj z nova opisovati. Kriva misel, da narodu zadoščuje, če mu napravimo mej letom kako veselico, je še vedno, kakor zarasla mej nami, in nad njo se maščujejo druge hude posledice narodove nezavesti. Stvar pa bo vender premišljevat, če hočemo uspešno delovati na druge jako važne in prepotrebne strani, nevarnost je prevelika, da bi se še dalje zibali v nadah in — sanjah!

x+y.

LISTEK.

J. I. Kraszewski.

Z Kraszewskim kończy się świat jeden cały:

Swiat cichych trudów, rezygnacyi, mę-

ztwa —

Czy kto gaszące wskrzesi ideały?

Gomulicki.

Solzami grenkimi močijo Poljaki nov grob, grob nenadomestnega si rojaka in moža. Slavni Kraszewski zatisnil je svoje oko 19. dan marca, svojega godu dne, v svobodni Švici, v Genevi, daleč od premile si domovine.

Jožef Ignacy Kraszewski porodil se je 28. dne julija meseca 1812. leta v Varšavi. Otročja svoja leta prebil je največ na domu materinih roditeljev na kmetih. Babica in prababica sta ga odgojevali ljubeznjivo in skrbno ter bili mu učiteljici. Leta 1822. poslali so ga v javno šolo, katero je dovršil 1829. leta zrelostnim „patentom“. Šel je potem na vseučilišče v Vilno in upisal se v takozvano literarično fakulteto. Leta 1832. pa so odpravili to vseučilišče, izimši oddelek medicinski in

oddelek moralno-teologični. Kraszewski ni hotel biti ni zdravnik ni duhovnik in ostavil je vseučilišče.

Že mlad deček spisaval je Kraszewski doma razne bajke in pripovedi, a učenec srednjih šol, imajoč kacic 12 let, preložil je na poljski jezik v vezani besedi bajke Lafontainejeve in celo jedno balado. Mladenič z devetnajstimi leti dal je svoje prvence tiskane na svetlo. Dvajset let star, prošljen je bil že popolnem od svojega pisateljskega poklica in lotil se je slovstvenega delovanja z ne navadno pridnostjo. Več lepih povestij imamo iz te dobe. Ali oče njegov nikakor ni bil zadovoljen, videč, da sin njegov vedno le piše. Pokliče ga torej k sebi, da bi ga napravil dobrega gospodarja. Rad nerad, mladi Kraszewski je moral domov. Nikakor pa ni mogel pozabiti peresa; živa iskra tvorne in proizvodne mu duše netila ga je neprenehoma in in pisal je skrivaj. Neizrečno ga osreči oče leta 1834, dovolivši mu, da sme iti nekaj časa k domačemu prijatelju v Horodec (Volinj), ki je imel lepo zbirko redkih knjig. Našel je tu Kraszewski izvenredne hrane svojemu duhu in bogatil je od tod domače slovstvo s krasnimi povestmi. Pet let je vsako leto po več mesecev bival v Horodci in iz bogate knjižnice nabiral si zaklade posebno mar-

ljivo. Tu se je tudi seznanil s sestričino domače gospe, lepo gospico Zofijo Woroniczówną in poročil se z njo leta 1838.

Do leta 1853. prebival je na kmetih na svojem posestvu, a potem preselil se v mesto Żytomierz, da bi tam laglje odgojili se mu otroci. Leto za letom pa je tačas podajal svojim rojakom prelepih povestij in drugih sestavkov.

Leta 1858. potoval je Kraszewski prvič na tuje, da bi v kopeljih zdravil se in ogledal si kolikor moči Evropo. Dve leti pozneje, prišedši v Varšavo, je urednik časopisu „Gazeta codzienna“, katero prekrsti 1863. leta v „Gazeta polska“. A še istega leta decembra meseca mora zapustiti Varšavo (zadnji poljski ustanek) ter odide v Draždane.

Potoval je potem po Švici, bil na Mont-Blancu, po Italiji itd., želeč si najti ugodnega prebivališča. Na Laškem mudil se je delj časa in tam povzel tudi misli, spisati jedno najkрасnejših svojih povestij: „Rzym za Nerona“ in nekatere druge.

Koncem leta 1864. vidimo Kraszewskega zopet v Draždanh, sostavno delujočega. Napisal je takrat po večjem „Večere draždanske“. Kmalu potem vidimo poljskega Scotta, da je glavni sodruknik pri politično-literarnem listu „Haslo“ v Levovu, a to

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. aprila.

Budgetna debata začne se v državnem zboru 25. ali 26. t. m. in bode trajala do srede maja. Zbornica poslancev bode morala pridno delati, če bode hotela rešiti do binkošti vse stvari, katere bi imele biti rešene še v tem zasedanju.

Vnanje države.

Kakor se iz Sofije poroča, je **bolgarska** vlada trdno preverjena, da se ni bati novih neredov, ker je narod zadovoljen. K večjemu bi utegnili mir motiti bolgarski emigranti, ki se zbirajo v Renji in Traciji, toda bolgarska vlada je storila vse potrebne varstvene naredbе, da bode hitro zatrla vsake poskuse od te strani motiti mir. — V soboto je jako vznemirilo rumunska in bolgarska Dunavska obrežna oblastva streljanje s puškami na neke ruske ladje. Se ve da so že bolgarska oblastva bila v strahu, da pelje kaka ruska ladja bolgarskih emigrantov, s katerimi bode skušala motiti mir. Poizvedovanja so pokazala, da je bila ruska trgovska ladja, ki je peljala iz Batuma petroleja v Srbijo. Streljali so le povodom božjega ustajenja, kajti pravoslavni so zadnjo soboto imeli veliko soboto. Ker to streljanje nasprotuje mejnarodnim navadam, pritožila se je bolgarska vlada pri nemškem generalnem konzulu v Sofiji. — „Pol. Corr.“ piše se iz Pariza, da v francoskih vladnih krogih mislijo, da bolgarsko regentstvo ne bode več dolgo vladalo, če tudi bi kdo lahko sklepal iz njega naredb, kakor imenovanja častnikov, da misli še dolgo vladati. Da regentstvo ne spravi dežele v nove velike zadrege, mora spoštovati Berolinski dogovor in jako zmerno postopati. V Sofiji morajo vedeti, da bodo Evropa tem manj simpatij imela za Bolgare čim večje zadrege jej bodo napravljali. — Stojlov je pa pohodil v soboto ogerskega ministerskega predsednika Tisze, kateri je prišel na Dunaj. Tisza mu je svetoval, da naj Bolgari pred vsem gledajo, da bode ohranili red v deželi ter spoštujejo naj mejnarodne dogovore. — Ker so bolgarski vladni pristaši spoznali, da sedaj ni upati, da bi vse velevlasti potrdile kneza, ko bi ga tudi izvolili, opustili so za sedaj misel na volitev kneza. Regenta Stambulov in Mutkurov izjavila sta se nekda proti „Standardovemu“ dopisniku, da velikega sebranja ne mislijo sklicati. Dasi tudi je narod jako naudušen za Aleksandra, vendar ne bode regentstvo ničesar storilo, kar bi ne odobraval velevlasti. Redno sebranje bodo pa v kratkem sklicali. — Bolgarski eksarh je pokaral baje metropolita Klementa zaradi njegovega delovanja. Pa tudi bolgarska duhovščina ni zadovoljna s Klementom, če je verjeti poročilom iz Sofije. Metropolit Klement se bodo moral omejiti na svoje cerkvene dolžnosti, ali pa odstopiti. Najbrž je pa to le želja bolgarske vlade, ki bi se rada metropolita znebila. Vsa agitacija proti njemu izvira gotovo od vladne strani. — Ruščuški prefekt Mantov se je vrnil iz Bukurešta. V Gjurjevo mu je šla naproti deputacija meščanov in častnikov z vojaško godbo z bolgarskim parnikom „Golubčik“. V Ruščuku je prefekta pozdravilo mnogo prebivalstva.

Kakor se piše „Daily News“ iz Carigrada, je **bolgarski** zastopnik, Vulković, opozoril **turško** vlado, da ruski kapitan Nabokov nabira po Makedoniji Črnogorce in druge, katere bi grški parniki prepeljali v Burgas, da bodo tam napravili kak izgrede. Turčija je vse potrebno storila, da se zabrani, da se prostovoljci ne morejo prepeljati v Burgas. Po družih poročilih je pa kapitan Nabokov v Peterburgu in so si le v Sofiji izmislili, da nabira prostovoljce po Makedoniji.

traja le pol leta. Koncem 1865. leta je imel 12 predavanj o razvoji civilizacije v poljski Pijastovski ter govoril o narodu, plemstvu, duhovništvu, trgovini itd.; dva tisoč srebrnikov dobilo se je tem potom za siromake.

Leta 1866. poprime se Kraszewski pridno časopisa „Przeglad powszechny“, a ker to ni bilo posebno uspešno, počne izdajati sam obraze narodnega življenja in gibanja v letnih zvezkih „Rachunki“ imenovanih. Prvi je izšel leta 1867 in v njem popisuje živo in podrobno zlasti stanje v Galiciji. Tega leta osnujejo visokošolci v Levovu svojo čitalnico akademiško. Poprosijo Kraszewskega, da bi prišel in predaval čitalnici v korist. Ustregel je in štirikrat predaval o Danteji. Kmalu potem odide v Poznanj, mudi se tam delj časa, gost v najodličnejših krogih in v obilnih časteh povsodi.

Povrnivši se za stalno v Draždane, napravi si Kraszewski najprvo sliko o tem, kar je na svojem potu po domovini doživel, čul in videl. Utisi nanj neso bili prijetni. Zlasti Galicija vzbudila mu je neljuba prepričanja. Videl je žalostne tamošnje razmere, videl, da je narod odrevenel. Napiše 7. junija 1867. leta list uredniku časopisa „Dziennik Literacki“, I. Starklu in potoži mu, kako se domače berilo prezira in v nemar pušča. Nikjer, pravi

Angleškimi listom se poroča iz Peterburga, da so zadnji čas zasledili več nihilistiških zarot v južni Rusiji in se je zategadelj carjevo potovanje v Krim zopet odložilo. Letos najbrž car ne pojde v Livadijo, ampak ostane v Gačini do konca maja, potem se pa preseli v Petrov dvorec (Peterhof). Koliko je resnice v tem, bomo že videli čez nekaj tednov. Posebno verodostojni neso angleški in nemški listi in njih dopisniki v tacih zadevah.

V ponedeljek je Depretis predstavil novo ministerstvo **italijanskej** zbornici. V svojem nagovoru je pripočel, da naj se novo ministerstvo sodi potem, kaj bode storilo. Vlada želi ohraniti mir. Kakor druge države bode tudi Italija morala vso pozornost obrniti na brambo dežele in povečati vojsko. Kadar bode čas ugoden, začeli bodo akcijo proti Abisiniji. — Položaj Italijanskih čet v Afriki je jako kritičen. Ras Alula približuje se Moncullu. Zavezal se je nekda Njegušu, da bode do konca maja si prisvojil Moncullo, Arkiko in Otusolo. Domačinci, katerim je bil general Gené izročil varstvo utrdbe Otusolo so se izneverili in potegnili s sovražnikom. Njeguš bode nekda s svojimi četami napal kraja Melika.

Anarhizem se je močno razširil po **Španj-skem**. V palači ministerstva javnih del našli so zopet jedno pečardo. Na veliki četrtek našli so v Calle de Relej-i zalogo orožja in sicer 39 popolnih novih karabinarjev in več zabojev patron ter zabojev dinamita. Pa tudi po drugih krajih je policija našla več dinamita. V Espinavellu blizu francoske meje našla je policija zalogo orožja, in sicer 11 karabinarjev, 10 bajonetov in mnogo patron. Več oseb so že zaprli. Minister vnanjih zadev se je že posvetoval z zastopniki družih držav v Madridu, da bi so storile kake mejnarodne naredbе proti anarhizmu. — Napadovalec maršala Bazaina je doma iz departementa La Rochelle in ime mu je Louis Hilairand. Stanje Bazainovo se nekda hujsa, govori se, da mu kri sili v možgane. Napadovalec je izjavil, da je bodalo bilo otrovlijeno.

Po poročilih iz Bombaya je **afganski** emir poslal 1 baterijo in 2 polka pešva ter 2 polka konjice proti upornikom, ki se jako hudo upirajo. Nekateri ruski listi pa zahtevajo, da bi Rusija posegla vmes in pregnala sedanjega emira.

Več **bolgarskih** ministrov in družih dostojanstvenikov je bilo sklenilo podpihati ustanek proti hanu, ki je preveč Rusom prijazen ter tedaj ravna proti željam svojega pokojnega očeta, ki je bil velik sovražnik Rusije. Han je pa zvedel, kaj nameravajo, in je dal več ministrov usmrtiti. Narod nekda ni zadovoljen, da je han dovolil Rusom graditi železnico do Bohare. To nevoljo mej narodom hoteli so ministri porabiti, da vržejo hana.

Kakor smo že bili povedali, se je **Rusija** sporazumela s predsednikom **severnoameriških** držav, da se sklene pogodba o izročevanju zločincev. Ker se bi pa po tej pogodbi, katero ima potrditi še senat, izročevali vsakovrstni morilci in dinamitovci, je naravno, da ne ugaja ruskim nihilistom, ki so dosedaj našli vselej v Ameriki varno zavetje. V Ameriki bivajoči nihilisti so zategadelj priredili velik shod, na katerem so sklenili prositi senat, da bi pogodbo zavrgel. K shodu je prišlo kakih 2000 ruskih in poljskih nihilistov. Glavni govornik je bil ruski nihilist Hartmann, ki je poudarjal, da je dolžnost v Ameriki bivajočih somišljenikov, pomagati svojim rojakom otresti igo despotizma. Američani večinoma neso zadovoljni z omenjeno pogodbo, trdil je. Mislimo, da se senat pač ne bode dosti brigal za želje nihilistov.

Dopisi.

Iz Goriške okolice 18 aprila. [Izv. dop.] Slovenci Goriškega mesta morajo biti ali slabo po-

v tem pismeno, ne zanimajo se naši bratje tako malo za domače slovatvo, ko v Galiciji. Kdo čita poljske knjige? Odlični krogi, ki bi morali biti v vzgled in vzbujajo prostemu narodu, imajo po svojih salonih nekoliko francoskih časnikov in romanov, a narodnega berila, najpotrebniše hrane duhu, iščeš zaman. Prosti narod propada, ker je nemogoče, da bi se um vedril s tujo knjigo, a k domači se mu ne pomore. V rečenem listu svetuje, naj se ustanovi „društvo prijateljev osvete“, imejoče nalogo, vse storiti, da se razširi čitanje poljskih knjig. Prirejajo naj se, pravi, predavanja, založijo narodne knjižnice po deželi in napno vse moči, da se pospeši in polajša razprodavanje poljskih knjig. (Skoro dve leti bode tega, da si mi, Ivan, razodel in razložil misel za podobno društvo v Sloveniji. Zakaj je še ni na dan te izvrstne misli? Ali pa bi morda kazalo, da si „slovensko pisateljsko podporno društvo“ privzame namen, dejansko posredovati mej literarnim našim trgov in prijatelji slovenske knjige? To bi društvo moglo storiti, bi s tem mnogo uplivalo in koristilo ter se narodu samo močno priljubilo. Op. pisateljeva.) Kraszewski pisal je tri leta v tem zmislu v svojih „Rachunkah“ in bičal malomarnost Galicijanov. Res je bil včasih skoro preoster. Četudi znamenit zgodopisec,

učeni ali pa so sami premlačni. Iz malenkostij je meni soditi tako. Ko sem bil pred 14 dnevi na trgu v Gorici, zaslišim mestnega tamborja; drugi so mi povedali, da je naznanil, da bo tega dne dražba pri hranilnici „Monte di Pieta“. Naznanjal je tambor to dražbo jedino v laškem jeziku; a znano je, da hranilnica ima dolžnost vse svoje objave razglasiti tudi v slovenskem jeziku. Povedati pa so mi, da tudi na izdajanih beležkah napolnujejo tudi slovenskim strankam samo v laškem jeziku.

Šel sem pa istega dne tudi sam pogledat, kako se stvari vrše na dražbi. Mož, ki je razglašal številke, kako rasejo stranke s ceno za blago, kliče je samo v laščini; a bilo je mnogo, če ne večina slovenskih ljudij na dražbi; zapazil sem, kako so kmetje in kmetice tega in onega nadlegovali, da naj jim pové, kaj pravi razglašalec in do katere vsote so že poskočili. Videl sem, da si ubogi ljudje ne znajo pomagati, in tako pusti mnogokdo blago, za katero bi se poganjal.

Tako postopanje je po pravilih zavodovih nepostavno, drugič pa tudi škodljivo zavod. in strankam, katerih blago se prodaje na dražbi, ker bi se utegnilo skupiti več, ko bi se godilo vse po pravilih, torej razglašalo tudi v slovensčini.

Kje je naš lokalni list, da molči o takih stvarih? Ali bo treba vsako stvar zagovarjati v dnevniku našem, ki ima skrbeti vender bolj za splošne stvari in zadeve!

Pa da ne pozabim tudi poštnih rečij. Prišel sem v tobakarno in vprašal sem po nakaznicah tudi s slovenskim tekstom. Odgovorili so mi, da jih spečajo premalo in da Slovenci sploh ne povprašujejo po njih, ali da jih celo vračajo. Možno je že, da narod na zdolaj ni dovolj poučen, ker je preveč bojazljiv. Nu, v Gorici pa imajo slovensko podporno društvo, kateremu bi ne škodovalo, ko bi svoje ude včasih poučevalo o narodnih dolžnostih in pravicah, ki segajo tudi do poštnih pisem.

Pravili so mi v isti tobakarni, da imajo slovenske menice, da pa jih nič ne prodajo; vsled tega da jih ne kupijo več, ker se obresti ne dobé iz naloženega denarja v obliki menic. To zopet osvetljuje, kako se vedejo slovenski odvetniki v Gorici. Ko bi oni menice rabili slovenske, bi gotovo narod iste kupoval.

Morda kadar pridem zopet v Gorico, da izvem še več takih izpodbudnih prijetnostij. Poglejte Lahe, kako delajo, potem dosežete več, nego da čakate boljnih časov od vladne strani!

Iz Železnikov 18. aprila. [Izv. dop.] Častiti bralci že dolgo neso čitali nobenega dopisa od nas, kakor pred letom dni, ko je bil pri nas hud boj. Sedaj je mir, vsaj na videz, in zatorej ni bilo nič zanimivega pisati. — Dlje časa že pričakujemo volitve novega župana, katera bi že imela biti, saj je g. okrajni glavar bil obljubil, da bode volitev že dne 16. februarja. Sedaj bliža se že april svojemu koncu, a ućakali je še nesmo. Ne vemo, iz kakega uzroka se tako zavlačuje in kdo je kriv, da se je ta zadeva tako zakasnila. Županova doba je že davno potekla in ker nam je že dovolj dobrega storil, bili bi jako zadovoljni, ko bi že kmalu odstopil. Toda župan že mora vedeti,

označujoč z nenavadno natančnostjo pojave svojega naroda v povestih in drugih člankih, ni mogel, videč malomarnosti svojih rojakov, ohraniti potrebne hladnokrvnosti in zamerjal se je čisto brez potrebe mnogim ljudem.

V Draždanh založil je Kraszewski svojo tiskarno in izdaval najprej časopis „Omnibus“, a potem „Tydzien polityczny, naukowy i literacki“ (1870). Duhovit človek, pretehtavajoč važne dogodke z bistrim umom, bil je seveda proti nezmotljivosti papeževi, ki je uprav tedaj vznemirjala in razburjala duhove. Zadel je pa zato v sršenovo gnezdo. Zameril se je in zlasti duhovščina ni prej mirovala, dokler je vsaj razjasnil, da je bil vedno cerkvi zvesti sin. Hkratu je na svetlo dajal tudi „Biblioteko pamiętnikow i podrzy po dawnej Polsce“ (6 zvezkov 1870—72.) A uvidevši, da mu ne hasne, ukvarjati se s tiskarno, jo je prodal.

Leta 1871. vidimo Kraszewskega zopet v Krakovem, predavajočega o napredku v korist tamošnjega društva „Postęp“. Tudi leta 1879. ga tam dobimo, — ljubljenca cele Poljske. Narod hvaležen in navdušen praznuje petdesetletnico izvenrednega delovanja svojega nestorja.

(Konec prib.)

zakaj da ne odstopi Morebiti še ni dovršil svoje naloge, ker hodi pri nas vsaka stvar polževo pot. Že junija lanskega leta sklenilo se je v seji, da se stara brizgalnica, ki je bila že več časa vsa podrtja in razdrapana, zopet popravi, da se omislijo lestvice in drugo gasilno orodje. Skoro gotovo ta sklep še ni izvršen, akoravno bi že davno lahko bil, dasi smo pri nas zaradi fužin v vedni nevarnosti ognja in se imamo le Bogu in sv. Florijanu zahvaljevati, da še nismo imeli nobenega požara, proti kateremu bi ne imeli ničesar v roke vzeti.

Morebiti pa ima župan še kak drug dober namen, da nam n. pr. glavno cesto posuje. Nasip se že pripravlja, kar nas zelo cenó stane, kajti pripravljajo ga občinski sluga po pet ur na dan, plačilo pa dobiva iz občinske blagajnice, akoravno ni določeno, da bi se morala cesta z občinskimi dokladami vzdrževati. Nekdaj je bila tlaka in je še tudi sedaj, ako kdo hoče iti delat, če pa ne gre, ga pa tudi nihče ne sili. Ali bi ne bilo prav, da bi se cesta razdelila, da bi dobil vsak posestnik svoj kos, katerega bi moral posuti? Županstvo bi potem ne imelo nobenih sitnostij, občinska blagajnica pa ne troškov. Denar, ki se sedaj za cesto trosi, naj bi se uporabil za kanale, da bi ne bilo ob dežji na trgu vse pod vodo, da bi se skoro v cerkev morali v čolnih voziti. Ta nepravilnost je že dolgo let, pa še noben župan je ni zapazil, akoravno vsak dan po štirikrat čez hodi. Kanal ne prizadel bi ravno toliko stroškov, a je v resnici potreben. Še veliko drugih stvari je treba v občini, pred vsem pa to, da bi županstvo prisililo posamične posestnike, da bi se za varnost in snažnost več storilo. Potem bi bil trg, kakor se spodobi, ne bil bi več grši, kakor kaka gorska vasica. Torej župana potrebujemo skrbnega in umnega, za odbornike pa možake, ki bodo znali kaj je pravo, ki ne bodo gledali, kaj bode ta ali ta rekel, če mu ne bodo vsega potrdili, kateri se ne bodo bali zameriti. Ako učakamo novega župana in se nam bode pod novim županstvom kaj predrugačilo, bodem Vam naznanil.

Domače stvari.

— (Umri) je včeraj zvečer gosp. dr. Fran Schiffer, vitez Fran Josipovega reda, c. kr. zdravstveni svetnik, častni meščan Ljubljanski itd. v 83. letu svoje dobe. Pokojnik bil je v vseh krogih Ljubljanskih kot zdravnik in poštenjak jako priljubljen in spoštovan. Blag mu bodi spomin!

— (Poročil) se je g. Aleksander Pučko, profesor na gimnaziji Ljubljanski, z gospodično Smolejevo.

— (Slovenska predstava) zadnja v letošnji sezoni bode v nedeljo dne 24. aprila t. l. Dramatično društvo zaključi slovenske predstave z opereto „Pijerrot in Vijoleta“, v kateri sodelujeta gospa Milka Gerbičeva in gospodična Danéševa. Učitelj in dirigent operete je gospod kapelnik Gerbič. V začetku večera igra se bode prvič „Žila“, veseloigra v 2 dejanjih. Spisal Josip Marij Babo, preložil Jos. Cimperman. Za slovensko občinstvo, ki toli ljubi petje in glasbo pač ni treba predstave še posebno priporočevati. Začetek predstave ob polu osmi uri zvečer. V

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Deveto poglavje.

(Dalje.)

Ludvika se je skoro jezila nad mirnostjo, s katero se je Mabel osemdejnemu zaporu udajala; jezila se je tembolj, ker je čutila nekako dolžnost, sedaj pa sedaj nje samoto oživljati s svojo prisotnostjo, to pa je bila požrtvovalnost, ki se jej je nezno dolgotrasna zdela. Vender je vselej našla razlog, s katerim je opravičevala kratkost svojega pohoda in odhajala tako ljubko in s toliko prijaznimi vprašanji, pokloni in poročili, da se je Mabel močno veselila nje pohodov ter nikakor ni o njeni odkritosrčnosti dvojila.

Kar pa je gospo Leroyevo odganjalo, bilo je na novo srečo nje otrokoma, ki sta prvič smela v hišo starega očeta zahajati. Mabel je za svoje kratke bolezni sedaj pa sedaj ponja pošiljala. Dasi se je Henriku zdelo silno dolgotrasno, da je Alik v kakem kotu pri knjigi tičal ali pa černo skozi okno zijal, dasi je tudi teta Sabija trdila, da Murayevu razsajanje bode Mabeli novo mrzlico povzročilo, vender so ti pohodi ustanovili neko pri-

rodno razmerje mej dečkoma in raznimi sorodniki; zasejali so tudi seme bodočega upliva, s katerim je imel vsak posamičnik na vse druge uplivati. Koliko so te domače veselice in iz njih izvirajoči čuti in misli Mabelino srce odvajali od veselja posvetnega življenja ter jej resnobno kazali nje darove in nje odgovornost, ne da se nikakor določiti; kajti oni čas, ko je ozdravela ter zopet v javno družbo stopila, pomnožil se je še močno upliv zunanjega sveta na njo, nov čut osvojil si je nje razum in nje srce ter je izključil vse druge.

Linkoln Dudley povrnil se je bil nenadoma v mesto. Mabel se je z njim seznanila v okoliščinah, ki so nje prenapeto zanimanje za bratovega prijatelja močno pomnožile. Neka prijateljica je s plesom obhajala rojstni dan. Ne dovolj da je Mabel pismeno povabila, prišla je še sama znova jo povabiti. Od zadnje bolezni se Mabel še nikdar ni upala v večerni zrak; tudi takrat je povabilo vsprejela le z očetovim pogojem, da ne bode plesala. Ludvika je sicer ugovarjala rekoč, da bi v tem slučaju bilo bolje ostati doma. A za to se Mabel ni zmenila ter se je s svojo navadno ljubeznjivostjo veselila, da prijateljici na toli lehk način zahtevano ljubav stori.

Obdajala jo je cela četa prilizovalcev, ko je turek dne 26. t. m. objavil bode odbor dramatičnega društva repertoire za gostovanje na deželi. Nadejamo se, da bodo domoljubni čitalnični odbori podpirali za razvoj dramatične umetnosti tolikanj važno podjetje ter igralnemu osebju dramatičnega društva, kolikor mogoče, pomogli pri gostovanju, katero se ima pričeti dne 1. maja t. l.

— (Enketa veščakov) ki ima razsoditi, kateri načrt Podhagskega za osuševanje barja naj bi se vsprejel, pričela se je danes ob 9. uri v magistratni dvorani in se bode popoldne nadaljevala. Enketo predseduje dr. Kosler, navzoč je od poljedelskega ministerstva odposlani melioracijski inženier Eduard Markus, predsednik odbora za osuševanje barja g. Tertnik in v enketo po vladi poklicani in od raznih zastopov odposlani gg.: deželna odbornika Detela, Dežman, stavbeni svetnik Ziegler, inženier Lippert, nadinženier Stedry, deželni inženier Hrasky, stavbeni svetnik Potočnik, mestni inženier Duffé, posestniki Fran Kotnik z Vrda, Lenarčič z Vrhlike in Peruzzi. Razgovarjalo se je v prvi vrsti ob vprašanji, ali naj se izpelje Podhagskega prvi načrt, da se množina vode odpelje po Gruberjevem kanalu, ali pa alternativni načrt, to je po Ljubljanci, ki bi stal do 1.800.000 gld. Po obširni razpravi, o kateri bode demo še natančneje poročali, izrekla se je enketa jednoglasno za alternativni projekt.

— (Petindvajsetletnice slovanskega pevskega društva na Dunaji) nameravajo se udeležiti sledeči slovenski rodoljubi iz Štajerske: Gg. dr. Jos. Srnec in M. Veršec iz Celja, dr. Dragotin Prus iz Konjic, dr. J. Rudolf iz Maribora in dr. Benj. Ipavec iz Gradca. Piše se nam tudi, da je k imenovani slavnosti prijavljenih več deputacij iz Češke in Moravske.

— (V Zagrebu) sestavljal se je odbor najodličnejših dam v namen, da slavnega pesnika Ivana viteza Trnškega povodom petdesetletnice njegovega pesnikovanja dostojno proslave. Trnski je krasno svoje „Kriesnice“ posvetil Hrvatim, Slovenkam in Srbkinjam, zategadelj se je odbor obnil tudi do dam slovenskih in srbskih, da se tej slavnosti pridružijo. Slovenke in Srbkinje so se z veseljem odzvale temu pozivu in tako bodo dne 1. maja narodne dame treh jugoslovanskih rodov slavnemu pesniku na sivo glavo položile zlat venec. Predsednica odboru v Zagrebu je gospa Kukuljević-Sakcinska, odbornice pa so gospé: Badovinac, Erlich, Jurković, Ljubišić, Marjanović, Marković, Prasnčka, Staré, Šenoa, Tomić in Vojnović. Načelnica odboru Ljubljanskemu je gospa Murnikova.

— (Mesarska zadruga) v Ljubljani je izročila deželni vladi v potrjenje vsa pravila obrtne zadruge, zadrudne bolnišne blagajnice, zadrudnega razsodišnega odbora in pomočniškega odbora. Mesarska zadruga je v Ljubljani prva, ki je sklenila in izročila vsa pravila po novi obrtni postavi.

— (50 krat okolu „Zvezde“.) V veseli družbi se je sinoč razgovarjalo o stavi, katere smo včeraj v listu omenili. Nek gospod ponudi stavo deset butelj francoskega šampanjca, da obhodi takoj, — bilo je že proti polnoči — „Zvezdo“ petdesetkrat brez prenehanja. Stava se je vsprejela in do-

tičnik je o polnoči začel svojo hojo. Dva gospoda sta ga nadzorovala in ob 4. uri zjutraj bila je stava dobljena. Preračunili so baje, da je dotičnik pri tej stavi prehodil tri nemške milje.

— (Silom nas pomagjaruju.) Pod tem naslovom javlja „Zastava“: Za sad imamo, da približimo dva slučaja. U ugočkoj županiji u jednoj čisto rumunjskoj občini podigla je vlada magjarsku državnu školu. U rumunjsku občinsku školu posle toga išlo je 117 djece, a magjarska državna škola ostala je prazna. Čuo je za to i sam veliki župan, pa došav jednom u rumunjsku školu, nadje, da u nju mogu samo 60 djece ići. Zaprieti zatim, da će školu zatvoriti, ako se sama občina nepostara, da ova druga, t. j. njih 57 odu u magjarsku drž. školu. Drugi je slučaj, da su željeznički stražari dobili nalog, ako ne pomagjare svoja imena, da će se od-pustiti iz službe. Usled toga Rumunij stražar Kručo pomagjario se u Keresteša, a stražar Imbriano u Imbraja. Kao što vidimo, malo po malo, pa će nas silom pomagjarivati, kad ne mogu liepim načinom. Ali, hoće li se koristiti time što Magjari, i hoće li time usrećiti ovu zemlju? A tko bi to mogeo znati?

— (Pred porotnim sodiščem v Trstu) bila je predvčeraj 31 letna N. Mavrič iz Lokavca pri Ajdovščini, ker je svojo nezakonsko, 7 let staro hčer, Franico, dne 3. septembra l. l. v Trstu v morje vrgla, da je utonila. Porotniki so glavno vprašanje z 11 proti 1 glasu potrdili in sodišče obsodilo je Nežo Mavrič zaradi hudodelstva umora (§§. 184 in 135 kaz. zak.) na smrt na vislicah. Zagovornik prijavil je ničnosti pritožbo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 20. aprila. General Šebekov namesto generala Orševskega imenovan pomočnikom ministra notranjih zadev, načelnikom policije in poveljnikom žandarmerije.

Rim 20. aprila. „Osservatore“ pravi, da je laž, da bi bil papež ministru Puttkamru obljubil svojo pripomoč za ponemčenje Alzacije in Lorene.

Dunaj 19. aprila. „Politische Correspondenz“ dobila iz Peterburga vest, da bode konečna obravnava proti Vasiliju, Generalovu in drugim, ki so dne 13. marca nameravali atentat, dne 27. t. m. pred Peterburškim okrožnim sodiščem. Obravnava najbrže ne bode javna.

Rim 19. aprila. Vojni minister naznanja predlogo za pomnožitev topništva in konjice. Biancheri umakne svojo ostavko kot predsednik zbornice, Pignatelli pa po včerajšnjih izjavah vlade svojo interpelacijo o Masauahi. Načrt zakona o spomeniku Minghettiju se vsprejme. — V senatu naznanil je Corte interpelacijo o Masauahi z vprašanjem, namerava li vlada Sati zopet zasesti.

Pariz 19. aprila. Veleposlanik grof Münster obiskal včeraj Flourensa in odpotoval danes na Nemško, kjer ostane 14 dni.

Madrid 19. aprila. Bazaineova rana ni nevarna, bodalce ni bilo otrovano.

prvič zagledala gospoda, ki je bil malo in v samosvesti na levo naslonjen ter je prav mirno pregledoval družbo. Morebiti je bila neka magnetična moč v teh črnih sanjarskih očeh, kajti ta trenotek, ko je Mabel vanj pogledala, zrla so vanjo z radovednostjo in občudovanjem. Ko ga je pozneje znova opazovala, pogovarjal se je kaj živo z duhovito gospo, ki se je nedvomno z največjim veseljem z njim razgovarjala.

Ko bi bilo manj očitno, da je poprej Mabel presojeval, vendar moral bi njeno pozornost nase obračati, kajti bil je ves drugačen kot moški, katere je doslej spoznavala. Njegova zunanja prikazen je bila posebna in zavzetna, kajti stasa je bil lepoumerjenega in ljubkega, dasi komaj srednje velikosti; njegovo obnašanje pa je kazalo nezavisnost in popolno svobodo nasproti vsem prisiljenim šegam in navadam. Po tej nezavisnosti in svobodi se je v družbi odlikoval kot mož, ki lahko vsa malenkostna pravila vsakdanje etikete prezira. Pri vsem tem obnašal se je kaj uljudno, zlasti proti gospem in nedvomno bilo mu je dačo, da se je znal povsodi priljubiti; kajti Mabel je bila opazila, da so se njegove uljudnosti ljudje različne starosti in različnega okusa močno veselili.

(Dalje prih.)

Bombay 19. aprila. Parvano hana, katerega je emir s 5000 možmi odposlal meševat smrt Golam Hardarja hana, so rodovi Gilzais blizu Guznija popolnem pobili.

Avstrijska specialiteta. Mnogoletna izkušstva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakeršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena skatljici z navodom 1 gl. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (19-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-17)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Slavni godbeni klub v Kranju priredil je 17. aprila t. l. s prijaznim sodelovanjem slavnega mešanega pevskega zbora dobrodelen koncert ter izročil njega čisti dohodek v znesku 80 gl. „društvo v podporo revnih učencev Kranjskega gimnazija“. Na tem činu velikodušne, požrtvovalne človekoljubnosti izreka podpisani odbor obema slavnima zboroma v svojem in ubožnih učencev imenu najtoplejšo zahvalo.

V Kranju, dne 20. aprila 1887.
Odbor društva v podporo revnih učencev Kranjskega gimnazija:

Fr. Wiethaler, predsednik. **Iv. Franke,** tajnik.

Tujci:

19. aprila.

Pri **sienu:** Sluka, Kohn, Drab, Bitter, Tonki, Kurz z Dunaja. — Töpfer iz Linca. — Rupnik iz Idrije. — Vilhar iz Piezida. — Walzer iz Celja. — Jaresch, Goldschmidt iz Trsta. — Moser iz Reke
Pri **stariji:** Weissmann, Berner, Bock, Müller, Hock z Dunaja. — Spitz iz Brna. — Rigel iz Linca. — Harmaus iz Gradca. — Steiner, Sečansky, Hanak z Dunaja. — Weidlich iz Dvora. — Jelovšek iz Vrhnike. — Reingruber z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju:** Smolar iz Kranja. — Roblek iz Radovljice.
Pri **južnem kolodvoru:** Pertisch iz Bočna. — Valenčič iz Karlovca. — Seunig iz Gorenjskega. — Antončič iz Ljubljane. — Gerstel iz Trsta. — Brölle, Lehki iz Genove.
Pri **bavarskem dvoru:** Abraham iz Berolina.

Umrli so v Ljubljani:

19. aprila: Franja Kovačič, paznikova žena, 32 let, Poljanski trg št. 5, za božastjo. — Ciril Sturm, krojačev sin, 12 dni. Rimska cesta št. 3, za božastjo. — Ana Černak, dekla, 72 let, Kladezne ulice št. 13, za vodenico. — Urša Skof, tesarjeva udova, 72 let, Rečne ulice št. 8, za starostjo. — Barba Škoda, delavka, 38 let, Kravja dolina št. 24, za jetiko. — Dr. Fran Schiffer, profesor medicine, 83 let, Turjaški trg št. 5, za oslabljenjem moči.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. aprila	7. zjutraj	739.27 mm.	4.6° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	736.74 mm.	13.2° C	z. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.04 mm.	7.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 9.1°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.65	gl. 81.00
Srebrna renta	82.5	82.65
Zlata renta	113.25	113.00
5% marcna renta	98.00	98.00
Akcije narodne banke	876.00	876.00
Kreditne akcije	284.10	284.00
London	126.80	126.80
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	62.30	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	128 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	80
Ogerska papirna renta 5%	88	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	60
Kreditne srečke	100 gl.	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tammway-društ. velj. 170 gl. s. v.	231	25

Gostilna „Pri Roži“

Židovske ulice št. 6,

začne točiti

Plznsko letno ali uležano pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu, ustanovljene leta 1842.

dne 18. aprila 1887.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Včeraj zvečer ob 1/10 uri je v Gospodu zaspal po dolgej, teškej boleznj, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, naš dobri, nepozabljivi soprog, oziroma oče, tast in ded, gospod

Med. dr. FRAN KSAV. SCHIFFER,
vitez c. avstrijskega Fran Josipovega reda, bivši c. kr. profesor zdravilstva, c. kr. sanitetni svetnik in kranjskega deželnega zdravstvenega sveta predsednika namestnik, častni član in načelnik društva zdravnikov na Kranjskem, častni meščan deželnega glavnega mesta Ljubljana itd., v svojem 83. letu.

Pogreb boče v četrtek dne 21. t. m. popoldne ob 5. uri iz hiše žalosti na Turjaškem trgu h. št. 5.

Svete maše zadušnice se bodo brale v stolni cerkvi in v cerkvi oo. frančiškanov.

V Ljubljani, dne 20. aprila 1887.

Celestina Schiffer, roj. Foyker, soproga. — **Viljem in Viktor Schiffer,** sinova. — **Matilda Seemann,** roj. Schiffer, Celestina in **Hermína Schiffer,** hčere. — **Ign. Seemann,** zet. — **Karolina Schiffer,** roj. Trinkl, **Marija Schiffer,** roj. Hudovernig, snabe. — **Marija Truden,** roj. Seemann; **Eric, Matilda in Hans Seemann;** **Karolina in Viktor Schiffer,** unuki in unukinje. (278)

Zahvala.

Vsem častitim prijateljem in znancem izrekamo za izraze toplega sočutja ob boleznj in smrti naše predrage matere, stare matere in tete, gospe

FRANČISKE MALIN, ROJ. ŽORGA,
krčmarice in hišne posestnice,

potem slav. občinstvu za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu ter posebno še gg. pevcem slav. delavskega pevskega društva „Slavec“ za mило petje in slednjic za darovane lepe vence najtoplejšo zahvalo.

(275) **Žalujejo ostali.**

Naznanilo.

Z odlokom visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani so občini Loški potok štiri letni in živinski semnji dovoljeni, in sicer: na dan 3. februarja, 2 aprila, 7. junija in v ponedeljek po Malem šmarnu; ako je pa kateri teh dnij na kako nedeljo ali zapovedan praznik, bo somenj na prvi sledeči delavni dan.

Ker pa letos dne 2. aprila somenj še ni mogel biti, je dovolila visoka c. kr. deželna vlada z odlokom z dne 12. aprila t. l. št. 3824, da sme somenj izjemno biti letos na dan 23. aprila v Loškem potoku.

Županstvo občine Loški potok,
dne 17. aprila 1887.
(270-2) **Janez Knaus,** župan.

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.
(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdajočo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trošenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatlelci zobnega praška 60 kr.** (288-4)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarnji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

Razglas.

V smislu §. 66 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto se naznanja, da so računski zaključki mestne blagajnice in vseh zakladov, s katerimi upravlja mestna občina, za 1886. leto

od 20. aprila do 4. maja letos
v magistratnem ekspeditu razpoloženi za javno pregleddvanje in da lahko vsak svoje opazke v zapisnik vsprejeti dá.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 18. aprila 1887.

Parizka umeteljska izložba
steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4
v novi hiši tik kazine.

Zadnja serija:
V četrtek 21. in v petek 22. aprila:
Potovanje po Renu, Švici in na Mont-Blanc.
V petek dne 22. t. m. neprekljicljivo
konec razstavi.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.
Ustopenina za osobo 20 kr. Ustopenina za deca brez ozira na čas 10 kr. (276)

Zobozdravnik
A. SCHWEIGER,
stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),
II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,
ordinira zjutraj od 1/10. ure do 1/2. ure,
popoldne od 2. ure do 5. ure.
Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/10. do 1 ure. (208-7)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakeršnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši načini izdelovanja celjstij in posameznih zob.
Navzoč zaradi kopelne sezone samo do junija.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-102)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.
Razpošilja se v provinčije proti poštenu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihovo stroko spadajoče blago. (87-53)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. LJUBLJANA.